

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A fejérmegyei gazdasági-egylet, iskolatanács és a fejérmegyei tanítók egyletének közlönye.

Megjelen minden vasárnap.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krét igtattatik be.

1871. október 8-án

15. szám.

II. félévi folyam.

A lap szellemi részét illető közlemények „Székesfejérvár” szerkesztőségéhez, — belváros, szt. István-utca 176. — küldendők.

A lap ára, hirdetmények és a hirdetményekért díjak a „kiadó-hivatal” Klotzner Péter könyvkereskedésében vétetnek fel.

Nyilttérbeni közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Van-e okunk, a nyilvános koldulást megszüntetni?

Honunk különféle sorsu, rangu s nemű lakosai közt van egy nagy osztály, mely minden gondolkodó emberbarát figyelmét, s részvétét annál igazabb s nagyobb joggal követeli, minél tehetetlenebb már helyzeténél s természeti hiányainál fogva is önmagán segíteni. Ezen osztály három külön szakban, olykor a legszörnyűbb alakban szemléltető, ugymint: 1) a rabok, 2) a kolduló szegények, 3) a gyámoltalan betegek. Ezekben látjuk szánandó embersársaink nyomorúságát, mintegy kivonatban központosítva, s eseteket kivéve, vajmi kevés gondot fordítunk szomorú állapotuk enyhítésére.

Alig van gondolkodó ember hazánkban, ki részese vagy legalább szemtanuja ne lett volna azon szemtelen megtámadatásnak, a melylyel tömérdek kóbor, s naplopó koldus utcán, utszélén, falukon, főképp pedig népesebb városokban, minden jobb érzést ingerlő vakmerőséggel ostromolja a mellette haladót. Ily alkalmatlan, sőt bosszantó botrányok eltávoztatását buzgón ki ne óhajtáná? annival is inkább, hogy ezen szabad mesterség módjára üzött kalandozásokat s az ember hitét s bizalmát gyilkoló visszaéléseket, csak a valódi szegények kárával s rövidségével türük.

Emberről oly kegyetlenséget nem tehetni föl, mikép ügyefogyott szegénynek, ki kenyerét keresni képtelen, eltüntetni akarná, hogy boldogabb sorsu embertársainak irgalmaért folyamodjék. Hol célszerűbb intézkedések nem léteznek, ott a koldust nem csak türni, de segíteni és gyámolítani is kell; ezt parancsolja a keresztény vallás, ezt a természet szí-

veinkbe irt törvénye, ugyanezt magasztalva tolmácsolja a római böcs, Seneca, mondván: „generosi et magnifici animi est juvare et prodesse: qui dat beneficia, Deos imitatur.” (Seneca de beneficiis). Azonban mily föltte terhes a társadalomra ezen koldusok gyakori alkalmatlansága, mely ritkán bir elegendő erővel a legszelidebb jellemű, legérzékenyebb szívű ember is, kellemetlen érzéseinek kitörését kellőleg zaboláznai, melyeket a nyomor gyakori szemlélete, az untalan zaklatások ébresztenek! Mily gyakran zavarja ily tekintet a csöndes munkálkodást, a zavartalan házi örömeit, sőt még a vidám természet kellemetes élvezetét is a szabad ég alatt! Az állandó kérések, panaszok, melyektől menekülni gyakran lehetetlen, sokkal érzékenyebben kísértik meg az ember türelmét, mintsem hogy kemény, olykor igazságtalan szavakra ne fakadjon.

Tudva azt, hogy a házankinti koldulás jelen korunkban szabadalom a munkátlanoknak, mely kiváltság az erkölcstelenség moocsos keze által rongydarabokra iratik, czimere az áltámaszbot, s ez idő szerint, kihirdetés nélkül is az egész hazában érvényes: kitarul előtte minden lakhely ajtaja, s tulajdonosa, ha az alamizsnát kizsaratolta, többnyire mindig kikaczag, ha nem adsz neki, vagy szemtelenségével kinez, vagy ha lehet, előbb-utóbb megboszul. A szegény földműves, vagy napi béres, kivált nagyobb mezei munkák idején, izzadva dolgozik, hogy családját táplálhassa, a k helyét vagy pusztán, vagy gyenge gyermekeire hagyja; azalatt elővánszorog heted-hétországról egy álarczos csaló, keze, lába s minden tagja béna, hangja nyomor nyöszörgése, de igen visla szemekkel bir, s ha nincs mitől tartania, a béna tagok eltűnnek, s a kóbor család, ki,

ha emberek látják, rongydarabjai terhe alatt is szinte összerogyik, mindent föl rak magára, mit szeme megkedvel s ellillan. Nem adok több színt a kép kiegészítéséhez, mert az egész nagyon mindennapias, csak annyit állítok tapasztalatom után, hogy tiz házankinti kolduló közül csak egy érdemes alamizsnára, kilencz pedig leirhatlan teher az emberiség nyakára.

Nem fekszik-e már most minden ember érdekében, ily szomorító, sőt bosszantó kellemetlenségtől menekülni, főképen pedig, midőn az nem épen elkerülhetlenül szükséges? Ha e dolgot közelebb vizsgáljuk, lehetetlen észre nem vennünk azon komoly szavakkal jellemzett igazságot megrögzött modorban, hogy a nálunk türt koldulás a társaságra nézve nem csak föltte terhes és kellemetlen, de még az erkölcsiségre is nagyon káros és veszélyes befolyásu. — Mert ki annyira sülyedett már, hogy becsületértének megtagadásával utcán, utcaszélen, embertársa irgalmaért esdekelnai kénytelen, az oly ösvényre vetemült, melyen erényének végső szikrája is veszélyeztetik. A rendetlen életmód, a számos visszautasítás, olykor nem épen legszelidebb szavakba öltöztetett korholások, mikben adomány helyett részésülnek, alattomos gyűlölséget ébresztenek keblében, mely a gyakori nélkülözések által még inkább növekszik. Mi csoda tehát, ha ily alacsony életmód mellett minden nemesb érzetből kivetkezve elfajul, és számos kísértet közt, olykor a legborzasztóbb tettekre is vetemül? S ugyan ezen okoknál fogva az ember szívének s tetteinek mélyenlátó vizsgálói azon állítás igazságát nemcsak a dolog természetéből és az emberi szív mélyéből merített okokkal támogatták, hanem tagadhatlan s tapasztalásból idézett adatokkal is minden kétségen túl emelték, s ez által a legsür-

TÁRCZA.

Álom-élet.

(Folytatás).

A „tejesközög” terjedő utat egy szabadalmazott távirtdai társaságnak, már a régi időben is ismert közlekedési vonalán eszközöltük, s így telegraphon utaztunk egyik Laczházától másik Laczházáig, hol is a sarkon álló lámpa alatt kiszálva teljes nagyságában kitarult előtünk a „tejesközög” kicsisége. A „tejesközög” elnevezést onnét nyerte, mert hajdan itt árulták a savanyított káposztát és répát; különben nevezetes arról is, hogy emberemlékezett meghaladó időben a „Székesfejérvár” czimű, régen feledékenységbe ment lap kiadójának háza az utca egynegyed részét foglalta el, most azonban ennek helyén a jelenlegi lapszerkesztőnek a legujabb styblen épült, ragyogó pompájú négy emeletes palotája áll — — — — — hóból, — mely, hogy nyáron át se olvadjon el, kérlelhetetlen hitelezők jég-hideg sziveire alapított részvénytársaság által van biztosítva a „Kopp”-féle jóakaratu czégnél.

Vezetőm figyelmessé tett, hogy itt két ut áll előtünk, melynek egyike az elemi iskolákon keresztül a kenyérszerzésre, a másik pedig arra lefelé vezet, a merre

az ujjabkori utkutatók jártak, kiknek állítása szerint Rómába Csikváron keresztül is el lehetne menni.

Mi azonban az első utat választottuk, s azonnal akadtunk érdekes, feljegyezni méltó dolgokra; — ugyan is az ut keresztezésén úgy találtuk, hogy itt egyhelyen a szélsőségek csoportosítottak. Négy saroképület közül az egyikben, egy végtelen mérges ember dinnyesi indigenatus, édességeket osztogat, a másik sarkon pedig egy iszonyú szelid ember az elemi tudományok után nem vágyódó laptáznai szerető ifjuságot, érzékenyen keseríti meg olynemű tények és dictiókkal, melyektől a latin nyelvet hadaró pseudó ciceró is nehezen bírja kimondani a szilvóriumuszagu „absurdum” szót. A másik két különböző sarokban pedig ugyanegy időben az egyik helyen hus, a másik helyen lisztrel látják el a szép és rút szakácsnők tágöblü szalmafonadékát.

Visszatértünk alkalmával megkerültük a sapkafokot s szerencsésen elértük a nagypiaczot.

Kérdém vezetőmet, hogy miért nevezik ezt nagypiacznak? Mire ő annak magasságára mutatott, mely csakugyan végnélküli nagy. Szélein meredek épületek vannak, melyeknek teteje járható, s csakugyan látnunk is egypár simulékony állatot nagy kényelemmel fel s alá sétálni; azonban maga a piac járhatlan sziklás hely, melynek feneketlen mélységeibe bátorlelkű utazók életveszélylyel leszállván, már egyizben egy városi szeméthordó kocsi lovasól és kocsisostól találtak megkövülve. A kocsi azon helyzetben volt a mint ostarót hóna alatt tartva, pipára gyújtandó, csihol, és a déli harangszóra vár.

Az épületek közti nyilásokat vezetőm utcának nevezte, s igen sok bohókás dolgot mesélt a régi időből, — mikor még Halbauer volt, a városi hadnagy ki pofoncsapott kalapot és veres aufschlagos kék frakot, ehhez pedig czopfot viselt. Erről mesélte, hogy

a fiakerosok számára tarifát szabott, melyet azok kötelesek voltak kocsijukba ragasztani. Meg is tették. A betűsfelével befelé felragasztották. — — — — — Azóta se látni nálunk bérkocsinál árszabályt; de a mai felvilágosodott időben ez haszontalan dolog is volna, hiszen ma már minden fiakerosnak van annyi esze, hogy az árt maga is megszabja, nem úgy, mint az én Bódi bátyám, a ki mástól kérdezi meg, hogy, hogy vette ő a rajta lévő kaputrakat?

Látnunk az utcák sarkain lámpásokat is; hanem nem égett benne semmi. Ez iránt is kérdeztem vezetőmet, ki azt felelte, hogy régenten petróleummal világítottak, hanem ebbe beleuntak s most a holdvilágra bízzák az éjjeli világítást. A bérlónek most nincs egyéb dolga, mint kilesni a lámpákat, vajjon mikor világítanak maguktól, s felügyelni arra, hogy a kereskedők, melyeknek boltja mellett van a lámpás, rendesen kiakasztják e mindennap reájuk a pokróczot, vagy nyakendőt, mert különben az arra járó rendbízatos nem tudja melyik az utcásarok, lévén ezek úgy alkotva, hogy semmit se látnak meg mást, mint a mit meg tapinthatnak, s úgy beszélte vezetőm, hogy ha a kapitányiságnak egyikre vagy másikra szüksége van, és az még a Miskánál sem található fel, akkor a rendszer járásukra vermet ásnak s ily módon gyakran sikerül egyet sőt kettőt is elfogni, kiket azután kiküldenek, hogy nézzék meg, hol volt a tűz? mert tegnap mintha kongattak volna.

A régi időben ez is másként volt, mindegyiknek meg volt a maga dolga. Emlékszem a Muki kiállott a piacra s azt művelte, hogy nézte, hogy nézte, merre mehessen onnét valami jobb helyre.

(Folytatása következik).

getőbb szükségnek is bizonyították, hogy elnyomrodott embertársaink erkölcsiségét célirányos intézkedések által pártfogásba venni, minden polgári társaság főbb kötetelmei közé számítandó.

Ha pedig a társaság javát veszszük figyelembe, azt bizonyítani, hogy arra nézve mily károsan hat a nyilvános koldulás, tán szükségtelen s fölösleges említeni, hogy oly emberektől, kik polgári tekintetre, becsületre semmi számot sem tartanak már, s kik csekély adományért a legsértőbb durvaságot is csöndesen eltűrni s tovább vinni készek, mi jót sem várhatni. Nem tagadhatni egyszersmind, hogy ezen szabad mesterség módjára üzött koldulás ragályos példája, a szegény osztályu nép munkásságára, sőt erkölcsére is nem a legjótékonyabb befolyással van; mert tudjuk, hogy minél szemtelenebb s vakmerőbb az ily koldus, annál dúsabb aratásra számíthat, ennélfogva számos a jobbízert hatásai iránt eltompult szegény, könnyen szerzett kolduskenyeret zsirosabbnak s jutalmazóbbnak ismeri, mint azon soványat, melyet arca veritékével keresett csekély napibérből szereznie kell; ezen tapasztalás mellett nem sok önmeggyőzés kívántatik arra, hogy a henye kóborlást s egy kis tettetés mellett a koldusi kalandozást válszása életmódjául. Ennek folytán arról sem szabad megfejtkeznünk, hogy ott, hol a nyilvános koldulást szenvedik, sőt számos bőkezű a dakozással is támogatják, nem egyedül a valódi kenyérkeresésre alkalmatlan szegény, de számos éperejű s egészséges tagokkal bíró henye és koldusbot után nyul; mert hisz ezen kényelmes kenyér Ádám némely fiaira sokkal csábítóbb ösztön, mintsem hogy annak könnyű szerrel ellenállhatnának. Mily szomorító ily rendszer mellett tapasztalni, hogy a szintelt koldus valóságos gunyja a becsület és szegény munkás szorgalmának; hogy a család tetetés pártoltatik s olykor még a munkás szorgalomnál is jobban jutalmaztatik!

Vessünk azonban egy vizsga tekintetet azon nemzetekre is, melyek a civilisatió sima ösvényén nálunk tovább haladtak, s melyektől hiányos polgári szerkezetünkre ácsillogó némely szikrák oly jótékonyan, oly melegítőleg hatnak fejlődési pályáinkra. Az ausztriai b. törvénykönyv 2-ik rész 517. §-a a koldulási ügyet a helybeli rendőrségre bizza. — A porosz törvénykönyv értelmében az utcai koldulás sem bennszülöttek, sem pedig idegeneknek s vándorlegényeknek meg nem engedtetik. Az idegen koldusok a határon túl kísértetnek, a helybeli szegények pedig kik valamely kiváltságos czéh, vagy más társulatokhoz tartoznak, főképp ezek által, azon kívül pedig városi vagy falusi hatóságok által tápláltatnak. Ily czélszerű intézkedések közt, nagyon helyén van azon törvény, mely az utcai koldusnak nyújtandó alalmaznát legszigorubbant tiltja. — Szászországban még 1772. év april 11-ről, nemkülönb 1803-iki június 9-én kelt parancs azt rendeli: „hogy minden község, bennszülött szegényeit t. i. azokat, kik vagy ott születtek s növekedtek, vagy időközben ott letelepültek, s legalább két évig helyben laktak s élőködtek, táplálni s a koldulástól eltántani köteles. Általános senkinek, különösen pedig a vándorló mesterlegényeknek háznál és utcákon sohasem engedtetik meg a koldulás, valamint ellenben az is, ki valamely koldusnak alalmaznát ad, öt tallér fizetésére szorítassék büntetésül. Helybeli koldusok megbüntettetnek, s ez sikertelen lévén — mint kóborlók a munka — s fenyítőházba utasítottatnak. A Code pénal azt rendeli: „hogy egyes helységekb szegényházak alapítottassanak, hová minden kolduló különbség nélkül utasítottatni fog; az idegenek pedig megbüntette szülőhelyükre utasítottassanak.“

(Vége következik.)

Lőrinczy János.

Érem-lelet ismertetése.

Pauer Jánostól.

IV.

(Folytatás.)

A sept. 24-ki számban a leletből tizenkétféle veretésű érem-rajzot bemutván, imént folytatólag a huszonnyolcadik számig, mindannyi különemű és alakú érmekeknek ábráját adjuk:

13-ik. Ország-czimer, három szalaggal hétszegű csillag közepén. Hátlapon külön veretés jelei: vékony vonások, s betűk nyomai. A leletben ebből több példány merült fel.

14-ik. Előbbihez egészen hasonló ország-czimer, egymásnak szemközt néző, a paizst védőleg testükkel körülvevő két sárkánnyal. Az e nemű sok példány közül, a mi sajátságosan felöltő dolog, hogy ámbár mind ugyanazon egy veretésűek az előlapra nézve, még is csak néhánynak hátlapján tűnik fel egy koronás fő. Ilyféle sárkányokkal láthatni V-ik István érmét Ruppnál 8-ik tábla 218. szám alatt. Róbert Károlynak 1334-ben kiadott oklevele pecsétjén az ország-czimerét szinte két sárkány védőleg veszi körül. L. Pray. De sigillis Regum et Reginarum. 1-ső tábla 6-ik szám. — Perger. Bevezetés a Diplomatikába. 4-ik tábla 1-ső szám.

15-ik. Angyal, szárnyait kiterjesztve, fején korona, melyen a 13. és 14-ik szám alatti ország-czimer. A hátlapon észlelhető ugyan a külön veretés, de nem a jelentőség. Ezen ábra szerint a leletben számos példány vala. Angyallal, — koronás angyalfővel királyaink többféle érmeivel találkozhatni Schönvisnernél 2-ik tábla 64-ik sz. alatt III-ik Endrétől; és 3-ik tábla 84-ik sz. alatt. — Széchenyi 4-ik tábla 13-ik sz. alatt. — Ruppnál 190—192. 228. 359—360. sz. alatt; de ezek az imént közölt ábrától mind különböznek.

16-ik. Az előbbiekhöz egészen hasonló ország-czimer, két oldalról kifejtett két lilium fölött függve. A hátlapon külön veretés nyomai: két domboru, s két keresztvonal s pontozatok. Ily modorban vert pénzekből 1861. november hóban több példány találtatott Fehérvárott, midőn a kaszárnya-utczában bold. Grundböck által épített háznak alapja ásatott. Ezen parányi érmekből néhány példány t. Király Ferencz Iyccumi tanár ur birtokában vagyon. De a basilika romjaiból kiásott egyes nagyobb ködarabon ily faragásu liliumok mai nap is szinte láthatók. Két liliummal vert érme az Árpádok idejéből vannak Széchenyi Catal. 1-ső tábla 9-ik szám alatt. Ruppnál 259—261. sz. alatt; de a főnebb közölt érem eddig ismertette nincsen.

17-ik. Bárány, hátratekintve. A hátlap üres. Ebből a leletben csak néhány példány vala. Ismertette az idézett munkákban nincsen, a következő kettővel együtt.

18-ik. Bárány, hátratekintve, zászlóval, melynek rudját két első lábával tartja. A hátlapon koronásfő, vonalos körzet, ezen kívül kis virág, mind homályosan előtüntetve.

19-ik. Bárány, hátán keresztel, melynek alsó ága a lábáig lenyulik. A hátlapon egy kis fő, s elkopott betűk nyomai.

Bárányjal jelzett érmekek gyakran fordulnak elő magyar érem gyűjteményeinkben, sok ezek közül csak kereszttel, többnyire azonban kereszt- és zászlóval együtt. Láthatók ilyenek IV-ik Bélától, és Róbert Károlytól Schönvisnernél 2-ik tábla 50. sz. — 3-ik tábla 85-ik sz. alatt. — II. Endrétől és IV. Bélától Széchenyi Catal. 2-ik tábla 1. és 3-ik szám alatt az illető királyok nevével. — Ruppnál IV. Béla, III. Endre és Róbert Károly érmei 173. 174. 283—286. 349—351. számok alatt; de a főnebb közölt veretésűek közül, mint már megjegyeztünk, egy sincs az imént idézett munkákban ismertette.

20-ik. Tehervívő ló, háta fölött RL. vagy ML. összetett betűkkel, miként a rajzban vagyon. A leletben csak ezen egy példány fordult elő. A hátlapon körzetek, vonások, egy hosszukás falevél. Mndezekből azt lehet következtetni, hogy eredetileg ez volt az egyoldalú veretés, a ló és betűk később sajtoltattak az elsőben pusztán maradt lemez oldalára, mi által a mostani hátoldal eredeti alakjából ki lön vetkőztetve. Ily átalakításoknak II-ik Endre király törvényeiben nyoma vagyon, mely szerint egyalaku érem husvétől husvétig volt csak érvényes a forgalomban. Aranybulla 1222. 23. tezikk.

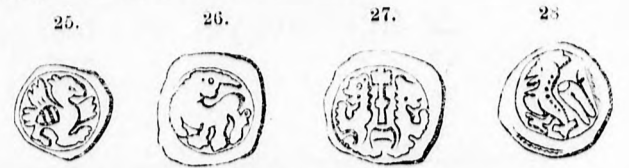
21-ik. Ágoskodó oroszlány; hátulsó lábai sarkától fel a nyakig külön kanyarodás. A fő hiányos voltát nem a használat általi kopás, hanem a gyarló veretés okozta. A hány példány a leletben, az oroszlány feje azokon mind hiányosan van verve. Ez az oka, hogy a rajzban így lön előtüntetve. A hátlapon észlelhetők: levelek, czifrázatok, gümbök és kanyarodások határozatlan jelentőséggel.

22-ik. Oroszlány, első és hátulsó egyik lábát ménesre fölemelve. A hátlapon különféle czifrázatok, az ismételt veretésnek kétségtelen jelei, mint ezt imént már megjegyeztünk. A leletnek ezen érem-példányai nagy részben hiányosak voltak, annyira, hogy a valódi alakot, — ezen tisztán vert és jól fönmaradt egy példányvali összehasonlítás nélkül, kivenni épen nem

lehetett volna. Ez egyike azon példányoknak, mely a tek. Karlovics János szolgabíró ur által velünk közölt részletben merült fel.

23-ik. Oroszlány, első egyik lábát fölemelve, fejét hátrafordítva, ordító alakban. A hátlapon a külön veretésnek semmi nyoma.

24-ik. Oroszlány, kigyótól átszorítva derékon, fejjel hátratekintve. A leletben ebből több példány volt, de általában mind rozszul sajtolva, alig kivehetőleg. A hátlapon tagadhatlan jelei annak, hogy egykor azon más alaknak kellett lennie.

25-ik. Madár, bubos fövel, röptülő szárnyakkal, testén ország-czimerrel. A leletben e veretésű éremből több példány vala. A hátlapon némely nyomai kivehetőek a külön sajtolásnak. Ezen érem ismertette nincsen.

26-ik. Egy sarvú, hátratekintve. A lelet érmei közt ebből csak ezen egy példány vala. A hátlap üres.

27-ik. Ország czimer fölött emelkedett kettős kereszt; két oldalról két tengeri szörny, egymásnak és a keresztnek hátat fordítva, álló helyzetben fölemelt kezekkel. A leletben csak ezen egy példány merült fel. A hátlap üres.

28-ik. Madár, tarajos fövel, fölemelt szárnyakkal, pontozott testtel. A hátlapon hason fekvő sárkány, pontozott hosszú nyakkal, bögyét a lábán nyugosztalva, hátulsó részét pedig felkanyarítva. A fő fölött elkopott három betű nyomai. A hozzám került lelet-részben, ezen éremből csak jelen példány merült fel. Érmeink közt eddig ily alakú ismertette nem fordul elő.

(Folytatása következik.)

Megyei.

Szögyény M. László főispán ur ő nméltósága f. hó 2-án rendkívüli közgyűlést hívott egybe, mely alkalommal megnyitó beszédében jelenté, hogy Balassa László szbíró leköszönt, ezen állás ideiglenesen a rendes esküdt által, a mellé beosztott t. esküdt segédletével helyettesítetett, rendes választásra f. hó 16-ika tüzetvén ki.

Venosz Imre kanonok ő nga mint a másodalispáni szék megürültével helyettesített kórházi bizottság elnöke kéri magát most midőn már a másodalispáni szék betöltve van telmentetni. — Közkívánatra megmaradt.

Zuber József volt másodalispán Pécs és Fejérvár városi főispán ő méltósága bucsubeszédet tartott. — A megyei közönség eddigi elismerése jeléül a tanácskozáskobani résztvehetes jogának fennhagyásával tiszteli meg.

Ezután több rendbeli ministeri leiratok olvastattak fel, melyek nagyrészt tudomásul vétettek.

Fischl György adonyi állatorvos megyei állatorvossá egyhangulag megválasztottat.

Rozgonyi főszolgabíró ur a megyei és városi telektörvényszékek külön kezeltetése tárgyában tett indítványt. — Zuber József városi főispán ő méltósága e tárgyban a kezdeményezést a városi hatósághoz tartozónak lenni hiszi.

Buda Szent-Endre, Esztergom, Tata Ujszőnyi vasutra az engedély kihirdtetett.

Felolvasatott Danitz Béla törvényszéki elnök ő ngnak ministeri biztossá lett kinevezetése, minek folytán a törvényszék és bíróságok felszerelésére vonatkozó átadási teendők keresztülvitelére az 1-ső alispán és főszámvevő urak küldettek ki.

Barsmegye átírása a cigányok oskoláztatása iránt tudomásul vétetett.

Közmunkaváltsági díj beszédese és befizetése körül rendtelenségek merülvén fel, vizsgáló bizottság küldetett ki, melynek kimerítő jelentése az 1869. és 1870-iki közmunkaváltsági díjakról a f. hó 16-iki közgyűlésre bevaratik.

A Fejérmegyei legtöbb államadót fizetők névsora.

(összeállítva az 1870. XLII. czk. 23. §. értelmében.)

1. Zirczi apát 46520 frt. 12 kr. 2. Br. Sina Simon 45190 frt. 45 1/2 kr. 3. Gr. Zichy György 19050 frt. 41 kr. 4. Gr. Zichy Camilló 19050 frt. 41 kr. 5. Gr. Zichy Aladár 19050 frt. 41 kr. 6. Gr. Eszterházy Mór 19026 frt. 15 1/2 kr. 7. Gr. Györy László 15865 frt. 75 kr. 8. Gr. Zichy Odön 14569 frt. 19 1/2 kr. 9. Gr. Lamberg Rudolf 13173 frt. 75 kr. 10. Gróf Cziráky János 11477 frt. 27 kr. 11. Főherczeg József 11406 frt. 57 kr. 12. Gr. Nádasdi Lipót 7862 frt. 42 kr. 13. Gr. Batthyány László, id. 7454 frt. 82 kr. 14. Gróf Brunszwich Géza 7101 frt. 42 1/2 kr. 15. Gr. Batthyány Imre 6695 frt. 91 1/2 kr. 16. Jankovich Gyula 6513 frt. 71 1/2 kr. 17. Gróf Eszterházy László 6169 frt. 93 kr. 18. Gr. Zichy Pál 5681 frt. 75 kr. 19. Gr. Zichy János 5497 frt. 31 kr. 20. Gróf Nádasdy Ferencz 5394 frt. 57 kr. 21. Gr. Bombelles Lajos 5278 frt. 14 1/2 kr. 22. Gr. Károlyi György 5275 frt. 18 1/2 kr.